RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0356 van 15 december 2015 in de zaak 1213/0695/SA/3/0661

In zake: de heer **Danny VAN ROOY**, wonende te 2320 Hoogstraten, Katelijnestraat

15 en waar woonplaats wordt gekozen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Geert VRINTS

kantoor houdende te 2390 Malle, Hoge Warande 10A

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN

vertegenwoordigd door:

mevrouw Véronique ELSEMANS

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de vzw VRIJE GEWESTELIJKE VAKSCHOOL – VGV HOOGSTRATEN, met zetel te 2320 Hoogstraten, Gravin Elisabethlaan 30 en waar woonplaats wordt gekozen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Louis WOUTERS

kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan van Rijswijcklaan 1-3

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 8 juli 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 8 mei 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten van 21 juni 2010 ontvankelijk doch ongegrond verklaard. De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een schoolgebouw en het regulariseren van de gewijzigde uitvoering van een schoolgebouw.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 2320 Hoogstraten, Gravin Elisabethlaan 30 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummers 274P, 269Z, 274R, 269A2 en 270G2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Met een arrest van 14 januari 2014 met nummer S/2014/0017 heeft de Raad de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen. Dit arrest werd aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 21 januari 2014.

De verzoekende partij heeft met een aangetekende brief van 29 januari 2014 tijdig een verzoek tot voortzetting ingediend overeenkomstig artikel 4.8.19, tweede lid VCRO.

2.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 27 mei 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Geert VRINTS die verschijnt voor de verzoekende partij, mevrouw Véronique ELSEMANS die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Louis WOUTERS die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De vzw VRIJE GEWESTELIJKE VAKSCHOOL – VGV HOOGSTRATEN verzoekt met een aangetekende brief van 19 oktober 2013 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 4 november 2013 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen. Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

Op 30 april 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het bouwen van een schoolgebouw bestaande uit een loods voor landbouwvoertuigen, werkruimtes en klaslokalen (blok K) en het regulariseren van een bestaand schoolgebouw (blok T)".

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Turnhout' gelegen in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen en in woongebied. De percelen, zijn deels gelegen binnen de grenzen van het op 22 november 2001 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nummer 1 'Centrum-Westkant', in een zone voor gemeenschapsvoorzieningen.

De percelen zijn eveneens deels gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Centrum Westkant: gedeeltelijke herziening", goedgekeurd door de deputatie van de provincieraad van Antwerpen op 14 februari 2013. De Raad van State heeft het beroep tot nietigverklaring van de verzoekende partij tegen dit gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan verworpen met een arrest van 20 april 2015 (nr. 230.892).

De brandweer van de stad Hoogstraten brengt op 26 april 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Watering De Beneden Mark brengt op 24 mei 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Centrum voor Toegankelijkheid van de provincie Antwerpen brengt op 1 juni 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 7 juni 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten verleent op 21 juni 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en motiveert deze beslissing als volgt:

"..

De aanvraag is gelegen in een goedgekeurd wijzigingsplan van het bijzonder plan van aanleg nr. 001 "Centrum-Westkant", en in een goedgekeurd wijzigingsplan van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Gedeeltelijke vervanging van het BPA nr. 1 Centrum-Westkant". De aanvraag is in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften horende bij dit bijzonder plan van aanleg, en gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. Om reden dat deze aanvraag in overeenstemming is met deze stedenbouwkundige voorschriften, past de aanvraag in de goede plaatselijke ordening van het gebied.

. . .

Beoordeling:

Het bouwwerk en de regularisatie van een gedeelte van een bestaand gebouw zijn naar functie, vormgeving en materiaalkeuze aanvaardbaar, ze vormen een compact geheel. Gezien de aanwezige structuren, het ongewijzigd uitzicht en gebruik van het terrein, kan gesteld worden dat de werken een beperkte impact hebben op de omgeving en stedenbouwkundig aanvaardbaar zijn.

..."

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 29 juli 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in een verslag van onbekende datum om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 13 september 2010 beslist de verwerende partij op 16 september 2010 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Met een arrest van 26 september 2012 met nummer A/2012/0378 heeft de Raad deze beslissing vernietigd in zoverre ze betrekking heeft op het bouwen van een schoolgebouw (blok K) en de verwerende partij bevolen een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij met betrekking tot het vernietigde onderdeel, en dit binnen een termijn van vijf maanden te rekenen vanaf de betekening van het arrest.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn aanvullend verslag van onbekende datum om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

De verwerende partij beslist op 8 mei 2013 om het beroep niet in te willigen en opnieuw een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

·c

1. De bouw van nieuwe klaslokalen (blok K)

Op 14 februari 2013 werd het nieuwe gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "RUP Centrum Westkant: gedeeltelijke herziening" definitief goedgekeurd door de deputatie van de provincie Antwerpen. De publicatie in het Belgisch Staatsblad gebeurde op 15 april 2013. Het RUP treedt 14 dagen na publicatie in werking. De aanvraag dient thans getoetst te worden aan dit RUP.

Dit nieuwe GemRUP is inhoudelijk hetzelfde als het GemRUP dat werd vernietigd door de Raad van State. De motivering blijft dan ook behouden:

Volgens voormeld GemRUP situeert de aanvraag zich in de zone voor gemeenschapsvoorzieningen (art. 2).

De toegelaten gemeenschapsvoorzieningen zijn onderwijsinstellingen en, ermee samenhangende activiteiten.

Het gebouw wordt op een afstand van 6m tot de perceelsgrens gebouwd, conform de voorschriften van het geldende RUP. Ook qua hoogte en inplanting voldoet het gebouw aan de stedenbouwkundige voorschriften. Het gebouw heeft op 6m van de perceelsgrens een bouwhoogte van 6m en volgt dan de 45° regel, waarbij het op 10m van de perceelsgrens een bouwhoogte heeft van 10m. Dit is tevens de maximaal toegelaten bouwhoogte volgens het RUP.

Voor wat betreft de bouw van het nieuwe schoolgebouw is de aanvraag in overeenstemming met het GemRUP.

De beroeper haalt aan dat er volgens dit RUP een minimale afstand van 9m dient voorzien te worden tussen de woning en het nieuwe schoolgebouw. Hiervan dient 3m voorzien te worden op het eigen terrein, zijnde woongebied. Het schoolgebouw voorziet de overige 6m, conform het RUP.

Beroeper haalt ook aan dat er in de linker zijgevel van het gebouw ramen worden voorzien, wat zal leiden tot meer inkijk en vermindering van de privacy van de omwonenden.

Het is eigen aan een schoolgebouw dat dit dient te beschikken over voldoende licht op iedere verdieping. Voldoende licht is een schoolgebouw verhoogt de kwaliteit van het gebouw en de belevingswaarde ervan.

De beroeper vreest dat de te realiseren bestemmingen in dit nieuwe schoolgebouw (onder andere een loods voor landbouwvoertuigen) niet voldoende gebufferd zullen worden tov hun woning.

De bestemming van de nieuwe lokalen is in functie van de vakschool.

Er wordt met het RUP en de bijhorende voorschriften voldoende rekening gehouden om de hinder tot de aanpalenden te beperken. Aangezien de aanvraag in overeenstemming is met het RUP kan er van uit gegaan worden dat de aanvraag ook in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

2. Regularisatie van blok T

De aanvraag is volgens het gewestplan gelegen in de zone voor gemeenschapsvoorzieningen.

De aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemming van het gewestplan.

Voor dit onderdeel van de aanvraag is het BPA nr. 1 'Centrum-Westkant' van toepassing. De gebouwen zijn 1m hoger gebouwd dan oorspronkelijk vergund. In het BPA is een afwijking voorzien voor de bouwhoogte tot max. 1m, volgens artikel 3.2.5.

De te regulariseren delen hebben een beperkte impact op de omgeving en dit deel van de aanvraag kan eveneens voor vergunning in aanmerking komen.

De aangehaalde argumentatie door beroeper wordt niet weerhouden en de volledige aanvraag kan voor vergunning in aanmerking komen.

Besluit: Vergunning wordt verleend conform het voormeld besluit van 21 juni 2010 van het college van burgemeester en schepenen van Hoogstraten dat wordt bevestigd (mits aanpassing van de nieuwe data van het recente RUP).
..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden hieromtrent geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partij als volgt:

Verzoekster meent uit het verzoekschrift te kunnen opmaken dat eiser meent dit belang te kunnen laten gelden als beweerde mede-eigenaar of gebruiker van het onroerend goed te 2320 HOOGSTRATEN, Katelijnestraat 15.

Eiser toont echter op geen enkele wijze aan dat hij eigenaar of gebruiker van dit onroerend goed zou zijn en toont bijgevolg niet aan dat hij belang heeft bij de vordering.

De vordering is niet ontvankelijk."

De verzoekende partij formuleert geen repliek op deze exceptie.

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift de mogelijke hinder en nadelen genoegzaam concretiseert en aannemelijk maakt. De Raad aanvaardt onder meer de ingeroepen lawaaihinder en het mogelijke verlies van privacy. Er valt evenmin te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de bestreden beslissing.

In zoverre de tussenkomende partij aanvoert dat de verzoekende partij geen bewijs levert dat zij effectief woont in of eigenaar is van de naburige woning, gelegen te Katelijnestraat 15, stelt de Raad vast dat de tussenkomende partij nalaat het tegendeel concreet aan te tonen, minstens aan te geven waarom hierover twijfel zou kunnen bestaan.

De verzoekende partij beschikt over het vereiste belang conform artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO. De exceptie van de tussenkomende partij wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1. In het tweede middel voert de verzoekende partij aan dat de verwerende partij haar bevoegdheid heeft overschreden. De verzoekende partij zet uiteen:

In casu had de Raad voor vergunningsbetwistingen bij arrest van 26.9.2012 aan de deputatie opgelegd om binnen de vijf maanden een nieuwe beslissing te nemen.

Gezien niet betwist is dat er binnen de vijf maanden na betekening van het arrest van 26.9.2012 nog geen nieuwe beslissing door de deputatie was genomen, kon de deputatie geen beslissing meer nemen en had een volledig nieuwe aanvraagprocedure moeten opgestart worden. Het betreft immers een vervaltermijn.

Door toch buiten de termijn een beslissing te nemen heeft verweerster haar bevoegdheid overschreden. Dit klemt des te meer omdat de deputatie de termijn bewust blijkt te hebben overschreden en namelijk bewust heeft gewacht tot de publicatie van het

goedkeuringsbesluit van het GRUP in het Belgisch Staatsblad om het beroep van verzoeker op exact dezelfde te kunnen afwijzen als ze in haar (vernietigde) beslissing van 16.9.2010 had gedaan."

2. De verwerende partij repliceert hierop als volgt:

ii.

Verwerende partij kan volstaan door de te verwijzen naar het arrest van de Raad van State van 25 januari 2013. Dit arrest oordeelt:

. . .

In voormeld arrest oordeelt de Raad van State dat 'de exceptie die steunt op de sanctie in artikel 4.7.23 §2 VCRO voor het overschrijden van de door de RvvB bevolen vervaltermijn naar recht faalt.' Verdere uitleg ontbreekt echter in het arrest. Deze uitleg kan wel worden teruggevonden in het verslag van de auditeur.

De auditeur wijst op de onderscheiden hoofdstukken in de VCRO die enerzijds de injunctiemaatregelen van de RvVb (art.7.7.23 §2 VCRO) en anderzijds de vervaltermijnen bij het niet tijdig behandelen van een administratief beroep (art. 4.8.2 VCRO) regelen. Daarnaast stelt de auditeur dat de decreetgever het niet naleven van opgelegde injunctiemaatregelen niet aan een vervaltermijn heeft gekoppeld. De auditeur komt dan ook tot de slotconclusie: 'Vermits de termijn binnen dewelke het bestuur, ingevolge en gerechtelijk bevel, een nieuwe beslissing dient te nemen kadert in de afwikkeling van een voor een administratief rechtscollege aangebracht geschil, kan dan ook niet dienstig worden verwezen naar vervaltermijnen welke gelden in het raam van de administratieve procedure voor de toekenning van een vergunning.'

De decreetgever vond het aangewezen dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen in haar vernietigingsarresten zou bepalen dat het bestuur binnen een bepaalde termijn een nieuwe beslissing zou nemen zodat de uitspraken op een snelle en adequate wijze zouden worden opgevolgd. Zoals de auditeur stelt, werden in de VCRO echter geen directe sancties voorzien bij het niet naleven door het bestuur van de haar bij injunctie opgelegde verplichtingen. Doordat de Raad voor Vergunningsbetwistingen zelf geen sancties aan de niet-naleving van haar arresten kan verbinden, ontstaan er in dat geval geen directe rechtsgevolgen.

Gezien de decreetgever het niet naleven van opgelegde injunctiemaatregelen niet aan een vervaltermijn heeft gekoppeld, is er geen sprake van enige bevoegdheidsoverschrijding. ..."

3. De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

"...

Er is geen sprake van enige bevoegdheidsoverschrijding.

In gevolge de gedeeltelijke vernietiging van de beslissing van de Deputatie door uw arrest van 26.09.2012 diende de Deputatie opnieuw te beslissen.

De termijn van vijf maanden voorzien in uw arrest van 26.09.2012 is geen vervaltermijn. Dergelijke termijn zou enkel kunnen worden opgelegd of voorzien door de wetgever, wat in casu niet het geval is.

De injunctiemaatregelen van uw Raad en de vervaltermijnen bij het niet tijdig behandelen van een administratief beroep zijn onderscheiden begrippen. De regeling van de vervaltermijnen in de afhandeling van een administratief beroep kan niet zomaar worden uitgebreid.

Aangezien de decreetgever het niet naleven van een door de Raad opgelegde injunctiemaatregel niet aan een vervaltermijn heeft gekoppeld is er geen sprake van enige bevoegdheidsoverschrijding.

..."

4. In haar wederantwoordnota dupliceert de verzoekende partij:

"...

In casu had de Raad voor vergunningsbetwistingen bij arrest van 26.9.2012 aan de deputatie opgelegd om binnen de vijf maanden een nieuwe beslissing te nemen.

Gezien niet betwist is dat er binnen de vijf maanden na betekening van het arrest van 26.9.2012 nog geen nieuwe beslissing door de deputatie was genomen, kon de deputatie geen beslissing meer nemen en had een volledig nieuwe aanvraagprocedure moeten opgestart worden. Het betreft immers per definitie een vervaltermijn, zoniet zou het in het kader van de decretale injunctiebevoegdheid van de Raad voor Vergunningsbetwistingen geen enkele zin hebben om het bestuur expliciet te verplichten binnen een bepaalde termijn een nieuwe beslissing te nemen.

...

De verwijzing van verwerende partij naar het arrest nr. 222.258 van 25.1.2013 van de Raad van State is doelloos. In dit arrest heeft immers de Raad niet meer en niet minder gezegd dan dat de exceptie die steunt op artikel 4.7.23 §2 VCRO voor het overschrijden van de door de RvVb bevolen termijn bedoeld in artikel 4.8.2 derde lid VCRO faalt naar recht. Inderdaad is de regeling van artikel 4.7.23 §2 VCRO enkel van toepassing indien de Bestendige Deputatie binnen de decretale beroepstermijn geen uitspraak heeft gedaan en niet wanneer de door de RvVb bevolen termijn niet wordt gerespecteerd. Daarmee is dus zeker niet gezegd dat de Bestendige Deputatie, als procespartij in het administratief geschil, toch nog geldig een uitspraak zou kunnen doen indien zij de termijn bedoeld in artikel 4.8.2 derde lid VCRO zonder reden heeft laten verstrijken.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

Zoals uiteengezet in het feitenrelaas heeft de Raad met het arrest van 26 september 2012 met nummer A/2012/0378 de beslissing van de verwerende partij van 16 september 2010 vernietigd voor zover aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor het bouwen van een schoolgebouw (blok K). In dit arrest werd aan de verwerende partij de injunctie opgelegd tot het nemen van een nieuwe beslissing met betrekking tot het vernietigde onderdeel, en dit binnen een termijn van vijf maanden te rekenen vanaf de betekening van het arrest.

Dit arrest werd aan de verwerende partij betekend met een aangetekende brief van 2 oktober 2012 en de bestreden beslissing werd genomen op 8 mei 2013. De bij injunctie opgelegde termijn waarbinnen een nieuwe beslissing moest worden genomen met betrekking tot het vernietigde onderdeel, werd derhalve overschreden, hetgeen door de partijen niet wordt betwist.

2.

Artikel 4.7.23, §2 VCRO bepaalt de beslissingstermijnen waarover de deputatie in de reguliere vergunningsprocedure beschikt wanneer zij een beslissing neemt in het kader van een georganiseerd administratief beroep over een vergunningsaanvraag en stelt als volgt:

"

De deputatie neemt haar beslissing binnen een vervaltermijn van vijfenzeventig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van het beroep. Deze vervaltermijn wordt verlengd tot honderdvijf dagen, indien toepassing wordt gemaakt van het mondelinge of schriftelijke hoorrecht, vermeld in § 1, eerste lid.

Indien geen beslissing wordt genomen binnen de toepasselijke vervaltermijn, wordt het beroep geacht afgewezen te zijn.

..."

In de reguliere procedure is de toepasselijke beslissingstermijn van de deputatie dus een vervaltermijn, gesanctioneerd door een stilzwijgende afwijzingsbeslissing. Het destijds geldende artikel 4.8.3, §1, tweede lid VCRO, bepaalt:

"

De Raad kan het bestuur dat de vernietigde beslissing nam, bevelen om een nieuwe beslissing te nemen, binnen de door de Raad bepaalde termijn. De Raad kan in dat verband:

- 1° welbepaalde onregelmatige of kennelijk onredelijke motieven aanwijzen die bij de totstandkoming van de nieuwe beslissing niet kunnen worden betrokken;
- 2° specifieke rechtsregelen of rechtsbeginselen aanwijzen die bij de totstandkoming van de nieuwe beslissing moeten worden betrokken;
- 3° de procedurele handelingen omschrijven die voorafgaand aan de nieuwe beslissing moeten worden gesteld.

..."

3.

De Raad van State heeft zich als cassatierechter in het arrest van 17 maart 2015 (nr. 230.559) uitgesproken over de principiële vraag of de injunctietermijn die de Raad in een vernietigingsarrest aan het vergunningverlenend bestuursorgaan oplegt om een nieuwe beslissing te nemen, al dan niet te beschouwen is als een vervaltermijn.

In het vermeld arrest is op duidelijke wijze standpunt ingenomen dat een termijn die wordt opgelegd in een arrest van de Raad met toepassing van het toentertijd geldende artikel 4.8.3, § 1, tweede lid VCRO, enkel kan afwijken van de duur van de vervaltermijn bepaald in het toentertijd geldende 4.7.23, § 1, tweede lid VCRO, maar niet van de aard ervan. Het gegeven dat de Raad van State in een eerder arrest een ander standpunt heeft ingenomen, doet aan de voorgaande conclusie geen afbreuk.

4.

De enkele vaststelling dat het vergunningverlenende bestuursorgaan een nieuwe beslissing heeft genomen buiten de termijn die door de Raad werd opgelegd in een arrest op grond van het destijds

geldende artikel 4.8.3, § 1, tweede lid VCRO, moet derhalve tot de conclusie leiden dat de verwerende partij een vervaltermijn heeft overschreden om de beslissing te nemen, waardoor de nieuwe beslissing is aangetast door bevoegdheidsoverschrijding.

Het tweede middel is gegrond.

B. Toepassing van artikel 4.8.2, derde lid VCRO

Wanneer de door de Raad opgelegde vervaltermijn waarbinnen de verwerende partij een nieuwe beslissing diende te nemen, is verstreken, moet het administratief beroep van de verzoekende partij conform artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO worden geacht stilzwijgend te zijn afgewezen.

Het verstrijken van vermelde termijn, waardoor de bevoegdheid van de verwerende partij zonder meer is uitgeput, impliceert dat de verwerende partij in de voorliggende aangelegenheid geen uitdrukkelijke vergunningsbeslissing meer kon nemen doch dat zij integendeel conform artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO aan de verzoekende partij, als de indiener van het beroep, een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing diende te bezorgen. Dit vanzelfsprekend onverminderd hetgeen is bepaald in artikel 4.7.23, §3, tweede lid VCRO.

Voorgaande overwegingen hebben evenzeer tot gevolg dat de Raad de verwerende partij niet kan bevelen om binnen een welbepaalde termijn een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij. Er ligt immers, overeenkomstig artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO, een beslissing voor, namelijk een stilzwijgende beslissing waarmee het administratief beroep van de verzoekende partij wordt geacht te zijn afgewezen.

In zoverre de verwerende partij tot op heden heeft nagelaten om conform artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO aan de verzoekende partij, als de indiener van het beroep, een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing te bezorgen, heeft de termijn waarbinnen men zich bij de Raad in rechte kan verzetten tegen een dergelijke stilzwijgende beslissing, nog geen aanvang genomen.

C. Overige middelen

Het door de Raad in het arrest van 14 januari 2014 (nr. S/2014/0017) opgeworpen ambtshalve middel en de overige middelen worden niet onderzocht aangezien deze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het verzoek tot tussenkomst van de vzw VRIJE GEWESTELIJKE VAKSCHOOL VGV HOOGSTRATEN is ontvankelijk.
- 2. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
- 3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 8 mei 2013, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een schoolgebouw en het regulariseren van de gewijzigde uitvoering op percelen gelegen te 2320 Hoogstraten, Gravin Elisabethlaan 30 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummers 274P, 269Z, 274R, 269A2 en 270G2.
- 4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verwerende partij.
- 5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 15 december 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Lieselotte JOPPEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Lieselotte JOPPEN Filip VAN ACKER